

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน ระดับ 2 โดยใช้การงูใจหรือความร่วมมือ และด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน ระดับ 2 โดยพิจารณาความเหมือนทางความคิด หรือประสบการณ์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1. การร่างโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ

ขั้นที่ 2. การทดลองใช้โปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ

ขั้นที่ 3. การปรับปรุง และนำเสนอโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ

ขั้นที่ 1. การร่างโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ดำเนินการตามลำดับดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ และการจัดประสบการณ์แบบโครงการ

1.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ จริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ การพัฒนาโปรแกรม การประเมินระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์

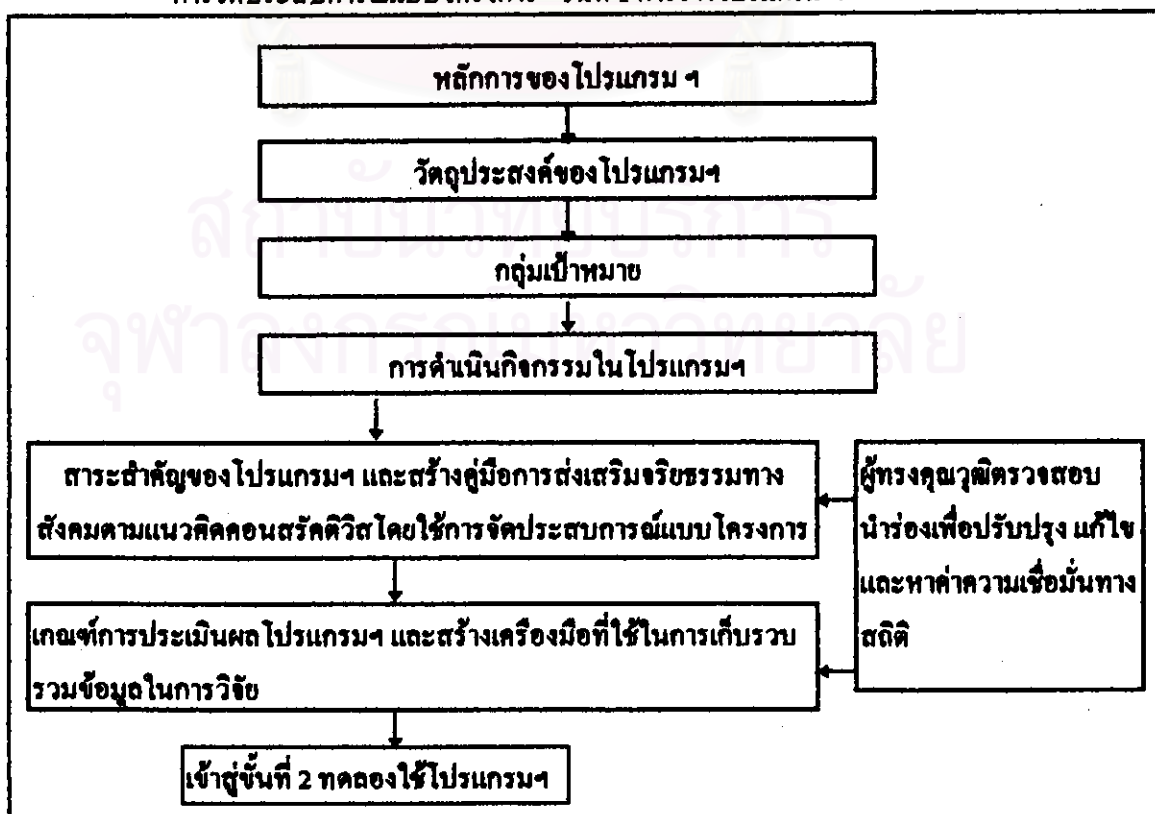
1.1.2 เข้าร่วมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสมรรายโดย Prof. Dr. Rheta DeVries จัดโดยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับ OMEP ประเทศไทย ระหว่างวันที่ 29 กรกฎาคม ถึงวันที่ 2 สิงหาคม 2539

1.1.3 สังเกตการณ์การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ณ โรงเรียน Early Learning Centre สุขุมวิท กรุงเทพฯ ดำเนินการโดยคณะครูที่ผ่านการอบรมการสอนแบบโครงการ

1.2 สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและหลักการที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานลงในกรอบแนวคิดและแบบจำลองของ Scriven (1983 อ้างอิงใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2535) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรม

1.3 ร่างโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ประกอบด้วย หลักการของโปรแกรมฯ วัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย สาระสำคัญของโปรแกรมฯ การดำเนินกิจกรรมในโปรแกรมฯ การประเมินผลโปรแกรมฯ มีรายละเอียดของโปรแกรมฯ ตามกรอบแนวคิดที่สร้างขึ้นในแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 แสดงการพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ขั้นที่ 1 การร่างโปรแกรมฯ

1. หลักการของโปรแกรม ฯ คือการส่งเสริมความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแบบร่วมมือระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ และเด็กกับเพื่อนๆ พัฒนาการพึ่งพาตนเองให้กับเด็กจากการเรียนรู้และทำกิจกรรมที่ส่งเสริมความสนใจอย่างแท้จริงของเด็ก ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการเรียนรู้การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขภายใต้กฎเกณฑ์หรือข้อตกลงร่วมกัน ที่มาจากความต้องการและความจำเป็นของแต่ละบุคคล

2. วัตถุประสงค์ของโปรแกรม ฯ เพื่อส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน ระดับ 2 โดยการรูงใจหรือใช้ความร่วมมือ และด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน ระดับ 2 โดยพิจารณาความเหมือนทางความคิดหรือประสบการณ์ให้กับเด็กวัยอนุบาลด้วยการจัดประสบการณ์แบบโครงการ

3. กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กวัยอนุบาลที่มีอายุระหว่าง 5 - 6 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 หรือปีที่ 3

4. สาระสำคัญของโปรแกรม ฯ ประกอบด้วย 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1. หลักการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์

ตอนที่ 2. แนวทางการจัดประสบการณ์แบบโครงการ

จากสาระสำคัญของโปรแกรม ฯ ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ จำนวน 1 เล่ม เพื่อเป็นแนวทางในการใช้โปรแกรม ฯ ทั้งนี้เพราะลักษณะการสอนด้วยวิธีการจัดประสบการณ์แบบโครงการ ไม่สามารถกำหนดเนื้อหาของโครงการไว้ล่วงหน้าและไม่ทำแผนการสอน เช่นวิธีการสอนแบบอื่น ๆ ได้ ทั้งนี้เพราะการจัดประสบการณ์แบบโครงการมีหลักการที่สำคัญคือ การส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาการเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียน โดยโครงการแต่ละระยะจะยืดหยุ่น และพัฒนาไปตามความสนใจใช้วิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย การวางแผนการสอนจะต้องคำนึงการควบคู่กับผู้เรียน และใช้การวางแผนแบบวันต่อวัน ซึ่งผู้สอนจะเตรียมการสำหรับการสอน โดยพิจารณาจากความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนต้องเข้าใจขั้นตอน วิธีการ และการปฏิบัติ เพื่อนำไปใช้ในการจัดประสบการณ์แบบโครงการ และการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ให้กับเด็ก ได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกสถานการณ์ขณะที่เด็กวัยอนุบาลเข้าร่วมกิจกรรมในโปรแกรม ฯ มีรายละเอียดการสร้างคู่มือดังนี้

4.1 การสร้างคู่มือการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ มีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ การจัดประสบการณ์แบบโครงการ และการเตรียมการสำหรับสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำกิจกรรมในโครงการ

4.1.2 สังเคราะห์โครงสร้างของคู่มือ โดยประกอบด้วยสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ และการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1. หลักการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ประกอบด้วย

1.1) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมจริยธรรมทางสังคม

1.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก

1.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเพื่อน

1.2.) การเตรียมการและแนวทางปฏิบัติช่วงทำกิจกรรมในโครงการ

1.2.1 การกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจ

1.2.2 การตอบสนองเป้าหมายที่เด็กตั้งไว้

1.2.3 การส่งเสริมให้เด็กมีเหตุผล

1.2.4 การส่งเสริมความร่วมมือ

1.3.) การเตรียมการและแนวทางปฏิบัติสำหรับช่วงกิจกรรมกลุ่ม

1.3.1 บทบาทครูในช่วงกิจกรรมกลุ่ม

1.3.2 หลักการจัดกิจกรรมกลุ่ม

1.3.3 แนวทางในการนำเด็กพูดคุยเกี่ยวกับจริยธรรมและสังคม

1.4.) การเตรียมการและแนวทางปฏิบัติสำหรับช่วงเวลาดูแลชั้นเรียน

1.4.1 วิธีการนำเด็กทำความสะอาดห้องเรียน

1.4.2 ปัญหาที่ครูควรคำนึงในช่วงเวลาดูแลชั้นเรียน

1.5.) แนวทางการส่งเสริมความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

1.5.1 วิธีการปรับความรู้สึกร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์ของเด็กกับบุคคลอื่น

- 1.6.) การส่งเสริมการเรียนรู้ และปฏิบัติในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
 - 1.6.1 หลักการเบื้องต้นสำหรับการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
 - 1.6.2 แนวทางการแก้ปัญหาความขัดแย้งสำหรับเด็กวัยอนุบาล
 - 1.6.3 กรณีตัวอย่างความขัดแย้งและแนวทางการแก้ปัญหา
 - 1.7.) การส่งเสริมการเรียนรู้ และการปฏิบัติในการตัดสินใจ
 - 1.7.1 หลักการสำคัญที่ควรคำนึงในการนำเด็กเข้าสู่การตัดสินใจ
 - 1.7.2 กรณีตัวอย่างการให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
 - 1.8.) การส่งเสริมการเรียนรู้ และการปฏิบัติในการลงมติ
 - 1.8.1 วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการลงมติ
 - 1.8.2 หลักการนำเด็กปฏิบัติในการลงมติ
 - 1.8.3 วิธีการลงมติ
 - 1.9.) การส่งเสริมการเรียนรู้การสร้างและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์
 - 1.9.1 แนวทางในการนำเด็กเข้าสู่การสร้างกฎเกณฑ์
 - 1.10.) การส่งเสริมการเรียนรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัย โดยใช้ความร่วมมือ
 - 1.10.1 ประเภทของการลงโทษตามแนวคิดของ Piaget
 - 1.10.2 แนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้และปฏิบัติตามระเบียบวินัยโดยใช้ความร่วมมือ
 - 1.11.) การส่งเสริมการเรียนรู้ และการปฏิบัติในการทำกิจกรรมร่วมกัน
 - 1.11.1 วิธีการส่งเสริมการเรียนรู้และปฏิบัติเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน
 - 1.11.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับ เพื่อน ความร่วมมือ และการช่วยเหลือ
 - 1.11.3 การทำงานร่วมกับเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม
- ตอนที่ 2. แนวทางการจัดประสบการณ์แบบโครงการ ประกอบด้วย
- 2.1.) องค์ประกอบพื้นฐานในการจัดประสบการณ์แบบโครงการ
 - 2.1.1 เวลา
 - 2.1.2 พื้นที่
 - 2.1.3 วัสดุอุปกรณ์

2.1.4 บรรยายภาพ

2.1.5 โอกาส

2.2.) การสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในโครงการ

2.3.) ความรู้ที่เด็กจะได้รับเมื่อทำโครงการ

2.3.1 ประเภทของความรู้ทางกายภาพ

2.3.2 การนำความรู้ไปใช้

2.4.) กิจกรรมที่สำคัญในการจัดประสบการณ์แบบโครงการ

2.4.1 การพูดคุยสนทนา

2.4.2 การปฏิบัติภาคสนาม

2.4.3 การนำเสนอ

2.4.4 การค้นคว้า

2.4.5 การจัดแสดง

2.5.) การจัดประสบการณ์ระยะเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ

2.5.1 กิจกรรมที่สำคัญ

2.5.2 บทบาทครู

2.5.3 การคัดเลือกหัวข้อ

2.5.4 การกำหนดขอบเขตของโครงการ

2.5.5 การสร้างแผนภูมิเครือข่ายการเรียนรู้

2.6.) การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ระยะที่ 1 เริ่มต้นโครงการ

2.6.1 กิจกรรมที่สำคัญ

2.6.2 บทบาทครู

2.7.) การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ระยะที่ 2 พัฒนาโครงการ

2.7.1 กิจกรรมสำคัญ

2.7.2 บทบาทครู

2.8.) การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ระยะที่ 3 สรุปและอภิปราย
ผลโครงการ

2.8.1 กิจกรรมสำคัญ

2.8.2 บทบาทครู

4.1.3 คำนินการสร้างคู่มือการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการจำนวน 1 เล่ม โดยจัดทำเนื้อหาตามสาระสำคัญของโปรแกรมฯ ที่กำหนดไว้เป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 หลักการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ และตอนที่ 2 แนวทางการจัดประสบการณ์แบบโครงการดังรายละเอียดในข้อ 4.1.2 โดยแต่ละตอนนำเสนอเนื้อหาขั้นตอนการปฏิบัติ และแทรกภาพประกอบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

4.1.4 ตรวจสอบคุณภาพของคู่มือที่จัดทำขึ้น โดยนำคู่มือที่สร้างขึ้นไปทดลองนำร่องครั้งที่ 1 กับเด็กวัยอนุบาลชั้นปีที่ 3 แผนกอนุบาล โรงเรียนมัธยมสาธิตสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกรงในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 10 คน โดยใช้เวลา 1 สัปดาห์ ผลการทดลองนำร่องครั้งที่ 1 พบว่า เด็กสนใจทำโครงการหัวข้อใดโนเสาร์ และพัฒนาการเรียนรู้ในโครงการตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในคู่มือ จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองนำร่องครั้งที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไขให้มีความชัดเจนมากขึ้นและนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงทางโครงสร้างและเนื้อหาของคู่มือ

4.1.5 นำคู่มือให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงทางโครงสร้าง เนื้อหาของคู่มือ ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะให้ปรับสำนวนภาษา และเรียงลำดับเนื้อหาในคู่มือบางตอนผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4.1.6 นำคู่มือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดลองนำร่องครั้งที่ 2 กับเด็กวัยอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลวัดปริณายก จำนวน 10 คน ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ผลการทดลองนำร่อง ครั้งที่ 2 พบว่าเด็กวัยอนุบาลกลุ่มนี้มีความสนใจและทำโครงการหัวข้อ ใดโนเสาร์เช่นกัน และการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมให้กับเด็กผู้วิจัยสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดขึ้นในคู่มือในแต่ละระยะของโครงการตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นธรรมชาติ และดำเนินการจัดประสบการณ์ไปจนถึงสิ้นสุดโครงการ ซึ่งได้รับความสนใจจากครูอนุบาลที่สังเกตการสอนอย่างมาก

4.1.7 เพิ่มเติมรายละเอียดของคู่มืออีกครั้งภายหลังการทดลองนำร่องครั้งที่ 2 และได้หาโอกาสในการฝึกฝนตนเอง ตามวิธีการที่เสนอแนะในคู่มือกับเด็กวัยอนุบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อให้สามารถใช้บทบาทของครูตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ให้เป็นธรรมชาติ และมีความพร้อมที่สุดก่อนทำการทดลองใช้โปรแกรมฯ กับกลุ่มตัวอย่างจริง

**5. การดำเนินงานกิจกรรมในโปรแกรม ๑ ดำเนินกิจกรรมแบบโครงการใน
โปรแกรมฯ แบ่งออกเป็น 4 ระยะคือ**

- 5.1 ระยะเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ
- 5.2 ระยะที่ 1 เริ่มต้นโครงการ
- 5.3 ระยะที่ 2 พัฒนาโครงการ
- 5.4 ระยะที่ 3 สรุปและอภิปรายผลโครงการ

รายละเอียดในตารางที่ 7 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงการพัฒนาการดำเนินงานกิจกรรมแบบโครงการในโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของศีกษาของบุคลากรหน่วยงานภาครัฐ
โดยใช้การจัดประชุมการณแบบโครงการ ในระยะเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ ถึง ระยะที่ 3 สรุปและอภิปรายผลโครงการ

ระยะเตรียมการเข้าสู่โครงการ	ระยะที่ 1 เริ่มต้นโครงการ
<ul style="list-style-type: none"> • เชิญชวนให้เด็กเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจ • ร่วมกันพิจารณาและคัดเลือกหัวข้อโดยใช้การลงมติ • เสนอผลการลงมติคัดเลือกหัวข้อสำหรับทำโครงการร่วมกัน • เชิญชวนให้เด็กตั้งคำถามที่สนใจเพื่อค้นหาคำตอบเกี่ยวกับหัวข้อที่ร่วมกันคัดเลือก 	<ul style="list-style-type: none"> • นำคำถามมาพิจารณาเพื่อค้นหาความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เดิมของเด็กที่มีเกี่ยวกับหัวข้อ • เชิญชวนและแนะนำให้เด็กนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อจากประสบการณ์เดิมเสนอในรูปแบบต่างๆ เช่น การวาด การปั้น เป็นต้น • นำเด็กร่วมแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่มี • ค้นหาความเข้าใจที่ผิดและนำเข้าสู่การค้นหาความเข้าใจใหม่ที่ถูกต้อง โดยร่วมกันกำหนดทิศทางการเรียนรู้ • ระดมสมองเพื่อวางแผนในการศึกษาหัวข้อที่เลือกไว้ • แนะนำวิธีการให้เด็กสร้างแผนภูมิหรือข่ายการเรียนรู้ • เชิญชวนให้เด็กตั้งคำถาม สมมติฐาน หรือคาดคะเนเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กต้องการค้นหาคำตอบเกี่ยวกับหัวข้อ • เด็กพิจารณาวางแผนทำกิจกรรมที่เด็กมีความสนใจในแผนภูมิหรือข่ายการเรียนรู้ ซึ่งจะนำเด็กให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการและพัฒนาโครงการที่สร้างขึ้น (อาจเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม) • ตั้งคำถามการศึกษาค้นคว้าของเด็ก และร่วมพูดคุย กระตุ้นสนับสนุน ให้เด็กคิดแก้ปัญหาในการทำโครงการร่วมกัน • ร่วมกันค้นหาแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อค้นคว้าป้องกันจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ • ค้นหาคำตอบที่ต้องการจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่เพื่อใช้ในการทำกิจกรรมหรือในโครงการที่เด็กวางแผนไว้รายบุคคล หรือร่วมกับเพื่อน • เตรียมการสำหรับปฏิบัติการภาคสนามเพื่อค้นหาคำตอบอย่างถูกต้องในการแก้ปัญหา และนำไปสู่การพัฒนาโครงการในระยะต่อไป

ตารางที่ 7 (ต่อ) แสดงการพัฒนาการดำเนินงานกิจกรรมแบบ โครงการ ในโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การวัดประสิทธิภาพแบบ โครงการ ในระยะเตรียมการเข้าสู่โครงการ ถึง ระยะที่ 3 สรุปและอภิปรายผลโครงการ

ระยะที่ 2 พัฒนาโครงการ	ระยะที่ 3 สรุปและอภิปรายผลโครงการ
<ul style="list-style-type: none"> * เด็กค้นพบการค้นคว้าความรู้ที่เกี่ยวกับกิจกรรมใน โครงการที่เตรียมไว้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งได้วางแผนเตรียมการ ไว้ในระยะที่ 1 เช่น การ ไปศึกษาดูงาน การพบปะพูดคุยกับผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น * ใ้ทำการสนับสนุนเด็กในการค้นคว้าเพื่อไปศึกษาค้นหาความรู้ใหม่ และ คำตอบที่ถูกต้องจากคำถามหรือข้อสงสัยของเด็ก และนำความรู้ใหม่มาใช้ในโครงการ * เด็กนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาใช้ในโครงการ * เด็กเพิ่มเติมข้อความรู้ใหม่ และสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงในแผนภูมิหรือข่ายการเรียนรู้ * เด็กทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมาจากผลงาน และชิ้นคอนกรท่างานในโครงการจากการจัดป्यानิทรรศการแสดงผลงาน และภาพถ่ายภาพที่ผ่านมานา * เชิญชวน ให้เด็กทดสอบสิ่งที่ได้จาก โครงการ เพื่อให้เด็กค้นหาข้อผิดพลาด และปรับปรุงแก้ไข เช่น เด็กสร้างบ้าน ให้กระดาษ เด็ก์ของการทดสอบว่าบ้านที่สร้างขึ้นมาจะสมกับกระดาษหรือไม่ * ส่งเสริม ให้เด็กเรียนรู้ จากการทำปัญหาที่ถกเถียง และค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขปรับปรุง * เมื่อถึงบทควาเด็กทุกคนพอใจในผลงานที่ทำ และต้องการนำเสนอผลงาน ครูควรเชิญชวน ให้เด็กร่วมกันคิดหาวิธีการ นำเสนอผลงานในโครงการ ซึ่งโครงการ จะพัฒนาไปสู่ระยะที่ 3 สรุป และอภิปรายผล โครงการต่อไป 	<ul style="list-style-type: none"> * เด็กร่วมกันวางแผนในการจัดแสดงผลงานที่ทำในโครงการตามที่ได้นเสนอแนะ * ครูและเด็กช่วยกันปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ เช่น การจัดนิทรรศการ จัดการแสดง เป็นต้น * ครูเชิญชวนผู้ปกครอง ครู นักเรียน และบุคคลที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม * ครูกล่าวคำขอบคุณผู้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ การเรียนรู้และการทำกิจกรรมใน โครงการของเด็ก * เด็กนำเสนอผลงานที่ได้จัดทำชิ้นคอนกรีตงาน และแนะนำผลงานที่ทำ * เมื่อสิ้นสุดการแสดงผลงาน ครูและเด็กร่วมกันประเมินความสำนึใจของโครงการ และนำปัญหาที่ถกเถียงกันมาหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน * ค้นหาความสนใจและเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการใหม่ต่อไป

6. ระยะเวลาการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ กำหนดระยะเวลาการใช้โปรแกรมฯ เป็นเวลาเดียวกับการจัดประสบการณ์แบบปกติ โดยใช้เวลาวันละ 1-2 ชั่วโมง และควรดำเนินการใช้โปรแกรมฯต่อเนื่อง ไม่น่ากว่า 8 สัปดาห์

7. การประเมินผลโปรแกรมฯ

7.1 เกณฑ์การประเมินผล โปรแกรมฯ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

1. ก่อนการทดลองใช้โปรแกรมฯ ระดับจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน และด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกันของกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

2. หลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ ระดับจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน และด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกันของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

3. หลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ ระดับจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน และด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกันของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองใช้โปรแกรมฯ

4. หลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของโปรแกรมฯ ในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากขึ้น ไป

7.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เครื่องมือวัดและประเมินจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยทอร์คโพลีไอ และแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแต่ละชนิด ดังนี้

7.2.1 เครื่องมือวัดและประเมินจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.) ศึกษาการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ จากเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลของ DeVries, Resse - Learned และ Morgan (1991) และ ศึกษาวิธีและคู่มือการลงรหัสจริยธรรมทางสังคม

2.) แปลและเรียบเรียงการใช้เครื่องมือวัดและประเมินจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลในข้อ 1 เป็นภาษาไทยและกำหนดเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลโปรแกรมฯ ประกอบด้วย

2.1 สถานการณ์ในการทดสอบระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ 2 สถานการณ์คือ

- 1.) สถานการณ์การเล่นเกมนินจา
- 2.) สถานการณ์การแบ่งรูปภาพ

2.2 รหัสจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่ใช้กับเด็กวัยอนุบาล แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1.) ด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน (NS) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับ 0 จำนวน 10 รหัส ระดับ 1 จำนวน 27 รหัส และ ระดับ 2 จำนวน 16 รหัส รวมทั้งหมด 53 รหัส

2.) ด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน (SE) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับ 0 จำนวน 5 รหัส ระดับ 1 จำนวน 8 รหัส และ ระดับ 2 จำนวน 9 รหัส รวมทั้งหมด 22 รหัส

2.3 คู่มือการลงรหัสจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ เป็นเอกสารที่อธิบายการใช้รหัสจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน และด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน ในระดับ 0, 1 และ 2 ซึ่งคู่มือการลงรหัสนี้ได้เสนอแนะแนวทางในการสังเกตพฤติกรรมที่ผู้ให้รหัสได้เข้าใจพฤติกรรมที่สะท้อนถึงรหัสแต่ละรหัสได้อย่างชัดเจนถูกต้อง

2.4 แบบสัมภาษณ์ชีวิตในชั้นเรียนของเด็กวัยอนุบาล เป็นคำถามลักษณะปลายเปิดเพื่อถามความคิดเห็น ประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากการเรียนรู้โดยให้เด็กวัยอนุบาลทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมเป็นผู้ตอบ แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1. กฎเกณฑ์และข้อตกลงร่วมกัน ประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อใหญ่ แบ่งออกเป็น 9 ข้อย่อย ด้านที่ 2. การกระทำผิด ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อใหญ่ แบ่งเป็น 16 ข้อย่อย ด้านที่ 3. ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อใหญ่ แบ่งออกเป็น 8 ข้อย่อย ด้านที่ 4. กิจกรรมในห้องเรียน ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อใหญ่ แบ่งออกเป็น 8 ข้อย่อย และ ด้านที่ 5. เหตุผลการมาโรงเรียน ประกอบด้วยคำถาม 4 ข้อ ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 45 ข้อย่อย

2.5 สร้างแบบบันทึกเพื่อลงทะเบียน และแบบบันทึกผลคะแนน เพื่อใช้ในการบันทึกสำหรับลงทะเบียนจากข้อมูลที่ได้จากการออกข้อความในวิดิทัศน์ การทดสอบด้วยสถานการณ์การเล่นเกมนับใจ และการแบ่งรูปภาพ

3.) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิตสาขจิตวิทยา ทำการตรวจสอบความตรงทางโครงสร้าง เนื้อหา และความถูกต้องเหมาะสมของการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะให้แก้ไขการใช้คำแปลศัพท์ทางจิตวิทยาบางคำผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4.) นำเครื่องมือวัดและประเมินจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ไปทดลองนำร่องกับเด็กวัยอนุบาล ชั้นปีที่ 3 แผนกอนุบาล โรงเรียนสาธิตมัธยมศษานันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาตงกรณีในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 10 คน ในการทดสอบ ผลการทดลองนำร่อง พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าใจและปฏิบัติได้ในสถานการณ์ที่ใช้ในการทดสอบทั้ง 2 สถานการณ์ และการสัมภาษณ์ชีวิตในชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์ห้สจริยธรรมทางสังคมทั้งสองด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 0 และ 1

5.) นำผลคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลองนำร่องมาหาค่าความเชื่อมั่นในการสังเกตพฤติกรรมและลงทะเบียนจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน และด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน ระหว่างผู้วิจัย กับผู้ช่วยวิจัย โดยใช้การทดสอบค่าความเชื่อมั่นในการสังเกตของ William A. Scott (ทวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538) โดยกำหนดให้ค่าความเชื่อมั่นในการสังเกตพฤติกรรมและลงทะเบียน มีค่าไม่ต่ำกว่า .70 หรือ 70% ผลการทดสอบ ดังนี้

5.1 ค่าความเชื่อมั่นในการสังเกตพฤติกรรมและลงทะเบียนแบ่งแยกพฤติกรรมที่แสดงออก ขณะทดสอบด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน(NS) และด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน (SE) ระหว่างผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย มีค่าความเชื่อมั่นในการสังเกต $\pi = 0.85$

5.2 ค่าความเชื่อมั่นในการสังเกตพฤติกรรม และลงทะเบียนด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน ในระดับ 0, 1 และ 2 ระหว่างผู้วิจัย และ ผู้ช่วยวิจัย มีค่าความเชื่อมั่นในการสังเกต $\pi = 0.78$

5.3 ค่าความเชื่อมั่นในการสังเกตพฤติกรรมและองค์ด้านการให้ และการรับประสบการณ์ร่วมกันในระดับ 0, 1 และ 2 ระหว่างผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย มีค่าความเชื่อมั่นในการสังเกต $\pi = 0.80$

7.2.2. แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยทอร์คโฟลีโอ

การใช้ทอร์คโฟลีโอในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่แสดงถึงโอกาสที่เด็กได้เรียนรู้และได้รับการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ขณะเข้าร่วมกิจกรรมในโปรแกรม ฯ และนำมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไขโปรแกรม ฯ ตามลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1.) ศึกษาการสร้างและใช้ทอร์คโฟลีโอ และนำหลักการต่าง ๆ มากำหนดวัตถุประสงค์ รูปแบบ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลขณะทดลองใช้โปรแกรม ฯ โดยใช้ทอร์คโฟลีโอ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือทอร์คโฟลีโอของโครงการและ ทอร์คโฟลีโอรายบุคคล
- 2.) ตรวจสอบคุณภาพของทอร์คโฟลีโอ โดยนำทอร์คโฟลีโอที่พัฒนาขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความตรงทางโครงสร้างและเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำมาทดลองนำร่อง
- 3.) นำแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยทอร์คโฟลีโอไปทดลองใช้เก็บรวบรวมข้อมูลขณะทดลองนำร่องการใช้คู่มือครั้งที่ 2 กับเด็กวัยอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลวัดปริณายก พบว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยทอร์คโฟลีโอ ที่เหมาะสมที่สุดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ การบันทึกวิดีโอ การบันทึกภาพ และการเก็บรวบรวมผลงาน
- 4.) นำข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองนำร่องมาปรับปรุงแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยทอร์คโฟลีโอ ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

7.2.3 แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ มีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1.) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรม จากเอกสารและเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยต่าง ๆ

2.) วิเคราะห์ประเด็นที่ต้องการให้ อาจารย์ผู้สอนระดับอนุบาล ผู้ปกครองของเด็กวัยอนุบาลกลุ่มทดลองและนิสิตปริญญาโทสาขาการศึกษาปฐมวัย ที่สังเกตการณ์ใช้โปรแกรมฯ ได้ทำการประเมินโดยแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินกิจกรรมในโปรแกรมฯ ด้านทักษะของเด็กที่มีต่อโปรแกรมฯ ด้านการนำโปรแกรมไปใช้หรือประยุกต์ใช้ และ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

3.) สร้างแบบประเมินเป็นข้อคำถามแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ 1.) ด้านการดำเนินกิจกรรมในโปรแกรมฯ จำนวน 25 ข้อ 2.) ด้านทักษะของเด็กที่มีต่อ โปรแกรมฯ จำนวน 5 ข้อ 3.) ด้านการนำโปรแกรมฯไปใช้ หรือประยุกต์ใช้ จำนวน 5 ข้อ และ 4.) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินออกเป็น 5 ระดับคือ

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายเมื่อกำหนดหาค่าเฉลี่ย ได้กำหนดไว้ดังนี้

5.00 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

4.49 - 3.99 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก

3.98 - 3.48 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

3.47 - 2.97 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

2.96 - ต่ำกว่า หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

4.) ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความเหมาะสมของการใช้โปรแกรมฯ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงทางเนื้อหา โครงสร้าง การใช้ภาษา และความเหมาะสมในการนำแบบประเมินไปใช้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้ลดจำนวนข้อในแต่ละด้านและการใช้ภาษา ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และได้แบบประเมินด้านการดำเนินกิจกรรมในโปรแกรมฯ จำนวน 14 ข้อ ด้านทักษะของเด็กที่มีต่อโปรแกรมฯ จำนวน 2 ข้อ ด้านการนำไปใช้หรือประยุกต์ใช้ จำนวน 2 ข้อและข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิดจำนวน 1 ข้อ ข้อคำถามภายหลังการปรับปรุงมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 19 ข้อ

ขั้นที่ 2. การทดลองใช้โปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ แบ่งการดำเนินการทดลองใช้โปรแกรมฯ ออกเป็น 3 ระยะ ดังแผนภูมิที่ 2 และรายละเอียดต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2 แสดงการพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ขั้นที่ 2 ทดลองใช้โปรแกรมฯ

2.1 ระยะเวลาการทดลองใช้โปรแกรม ฯ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย
2. เพื่อทดสอบระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิด

กอนสตรัคติวิสต์ก่อนการทดลองใช้โปรแกรม ฯ

การดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการในระยะที่ 1 ก่อนการทดลองใช้โปรแกรม ฯ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.) การคัดเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กวัยอนุบาล ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอนุบาล กลุ่มที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กวัยอนุบาล ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอนุบาล กลุ่มที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน

เหตุผลที่เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยอนุบาลอายุระหว่าง 5 - 6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 เพราะเด็กในวัยนี้สามารถช่วยเหลือตนเอง และทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองมากขึ้น ดังนั้นจึงเหมาะสมสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมใน โปรแกรม ฯ ซึ่งมีผู้วิจัยดำเนินการสอนเพียงผู้เดียว และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 20 คน ทั้งนี้เพราะขั้นตอนการวิเคราะห์ระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดกอนสตรัคติวิสต์ ต้องใช้การออกแบบที่กำชัดและพฤติกรรมขณะทำการทดสอบ และฉรหัท ซึ่งต้องใช้เวลาในการวิเคราะห์เด็กวัยอนุบาลแต่ละคนค่อนข้างมาก และต้องทำการทดสอบทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้โปรแกรม ฯ

2.)การสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อเข้าสู่การทดลองใช้โปรแกรมฯ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยทำฉลากที่มีสัญลักษณ์เป็นรูป แมว ไก่ ปลา หมู เสือ กบ นก ช้าง ลิง ม้า อย่างละ 2 ใบ รวมทั้งสิ้น 20 ใบ และ กากบาทสีแดง จำนวน 10 ใบ แทนผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง และให้ประชากรทั้งหมดจับฉลากคนละ 1 ใบ

2.2 นำกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกมาทดสอบระดับจริยธรรมทางสังคม ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ก่อนการทดลองใช้โปรแกรมฯ ตามขั้นตอนวิธีการที่กำหนดในเครื่องมือวัดและประเมินจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการดำเนินการทดสอบจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ระะก่อนการทดลองใช้โปรแกรมฯ

ช่วงเวลา	ขั้นตอนการดำเนินการ
สัปดาห์ที่ 1-2 วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา 15.30 -16.30 (หลังเลิกเรียน)	<p>1. ผู้วิจัยดำเนินการวัดและประเมินระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้เครื่องมือวัดและประเมินจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ที่กำหนดขึ้นโดยทำการทดสอบด้วย 2 สถานการณ์คือ</p> <p>1.1 สถานการณ์การเล่นเกมบันไดงู มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้คือ</p> <p>1.) ผู้วิจัยสอนขั้นตอน กติกา การเล่น เกม และให้กลุ่มตัวอย่างทดลองเล่นจนกว่าผู้วิจัยจะแน่ใจว่า กลุ่มตัวอย่างเข้าใจ ขั้นตอน วิธีการ และกติกา และวันต่อไปจึงทำการทดสอบ</p> <p>2.) นำกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้สัญลักษณ์ เดียวกันมาทำการทดสอบ โดยผู้วิจัย จัดเตรียมสถานที่ ในการเล่นเกม โดยได้ติดคั้งกล้องวิดีโอที่ มีมุมกล้องมองเห็นภาพ และรับเสียงของกลุ่มตัวอย่างขณะทดสอบได้อย่างชัดเจน แต่กลุ่มตัวอย่าง ไม่สามารถมองเห็นกล้อง</p> <p>3.) เมื่อกกลุ่มตัวอย่างทดสอบด้วยสถานการณ์การเล่นเกมบันไดงูแล้ว ผู้วิจัยต่อด้วยสถานการณ์การแบ่งรูปภาพ</p>

ตารางที่ 8 (ต่อ) แสดงการดำเนินการทดสอบจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตาม
แนวคิคลองนศตริคคิวิศระษะก๋อนการทคลงใช้ไปรแกรม ๗

ช่วงเวลา	ขั้นตอนการดำเนินการ
สัปดาห์ที่ 1-2 วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา 15.30 - 16.30 (หลังเลิกเรียน)	<p>1.2 สถานการณ์การแบ่งรูปภาพ</p> <p>4.) นำรูปภาพที่ผู้วิจัยคาดว่าเด็กชอบ และไม่ชอบ จำนวน 15 ภาพ ให้เด็กเลือกและให้กลุ่มตัวอย่างบอกว่าภาพใดชอบ และไม่ชอบ จากนั้นทำที่ว่าผู้วิจัยจะต้องไปดูก่อนว่าภาพที่ต้องการนั้นสามารถให้ได้หรือไม่</p> <p>5.) ผู้วิจัยกลับมาพร้อมภาพ 5 ภาพ โดยมี 1 ภาพที่ผู้วิจัยสังเกตจากการเลือกภาพแล้วว่าทั้งสองคนชอบเหมือนกัน และให้ตกลงกันแบ่งภาพกันเอง</p> <p>6.) คอยสังเกตว่าทั้งสองตกลงกันได้หรือไม่ โดยให้เวลาประมาณ 10 นาที หากพบว่าไม่สามารถตกลงกันได้ให้ยุติสถานการณ์</p> <p>7.) นำภาพ และเสียงที่บันทึกจากวิดีโอที่สนทนาถอดข้อความบันทึกลงในแบบบันทึกเพื่อลงรหัส และทำการลงรหัส โดยใช้ข้อมูลในวิดีโอที่บันทึกไว้เท่านั้นในการพิจารณาตัดสินลงรหัส</p>

2.3 สรุปผลคะแนนความถี่ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนในด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน และด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน ในระดับ 0, 1 และ 2 แล้วนำมาหาค่าร้อยละของจริยธรรมทางสังคมในแต่ละด้านแต่ละระดับของแต่ละคน จากนั้นทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มกลุ่มละ 10 คน โดยกำหนดให้ทั้งสองกลุ่มมีระดับจริยธรรมทางสังคมทั้งสองด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 ผู้วิจัยทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากเพื่อให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2 ระยะเวลาดำเนินการทดลองใช้โปรแกรม ฯ

วัตถุประสงค์

เพื่อหาประสิทธิภาพของโปรแกรม ฯ และนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้โปรแกรมมาปรับปรุง และนำเสนอ โปรแกรม ฯ ที่สมบูรณ์ต่อไป

การดำเนินการ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ ในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงการดำเนินการระยะทดลองใช้โปรแกรม ฯ

ช่วงเวลา	ขั้นตอนการดำเนินการ
สัปดาห์ที่ 3-10 วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา 07.30-09.00 น. (1.30 ชั่วโมง)	<p>1. ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดในกระบวนการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้นในโปรแกรม ฯ กับกลุ่มทดลอง ในขณะที่กลุ่มควบคุมจะเข้าเรียนตามปกติ</p> <p>2. การจัดประสบการณ์แบบโครงการในโปรแกรม ฯ มี 4 ระยะคือ</p> <p><u>ระยะเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ</u> เป็นระยะที่เด็กแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสนอหัวข้อเพื่อคัดเลือกสำหรับทำโครงการร่วมกัน</p> <p><u>ระยะที่ 1 เริ่มต้นโครงการ</u> เป็นระยะที่เด็กวางแผนภูมิเครือข่ายการเรียนรู้และทำกิจกรรม ที่แสดงถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อ</p> <p><u>ระยะที่ 2 พัฒนาโครงการ</u> เป็นระยะที่ค้นหาข้อมูล ศึกษา ค้นคว้าทดลอง เกี่ยวกับหัวข้อ ดำเนินกิจกรรมในโครงการ</p> <p><u>ระยะที่ 3 สรุป และอภิปรายผลโครงการ</u> เป็นระยะที่ทุกคนตกลงกันว่า จะยุติโครงการ สรุปและนำเสนอสิ่งที่เรียนรู้ในโครงการรูปแบบต่าง ๆ</p> <p>3. ในแต่ละระยะผู้วิจัยได้ใช้โอกาสต่าง ๆ ในโครงการเพื่อส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ เช่น วิธีการส่งเสริมการแก้ปัญหาความขัดแย้ง การส่งเสริมการปฏิบัติกรควบคุมตนเอง และอื่น ๆ ซึ่งเป็นสาระสำคัญหลักในโปรแกรม ฯ ให้กับกลุ่มทดลอง</p> <p>4. โครงการแต่ละโครงการใช้ระยะเวลาในแต่ละระยะตามความสนใจของเด็ก ซึ่งการทดลองใช้โปรแกรม ฯ ครั้งนี้กำหนดระยะเวลาานาน 8 สัปดาห์</p> <p>5. ขณะดำเนินการทดลองใช้โปรแกรม ฯ ผู้วิจัยสังเกตการเปลี่ยนแปลงของเด็กแต่ละคน และเก็บรวบรวมหลักฐานลงในพอร์ดโฟลิโอ</p>

2.3 ระยะเวลาหลังการทดลองใช้โปรแกรม ฯ

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิด
คอนสตรัคติวิสต์ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

การดำเนินการ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ ในตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงการดำเนินการระยะหลังการทดลองใช้โปรแกรม ฯ

ช่วงเวลา	ขั้นตอนการดำเนินการ
สัปดาห์ที่ 11 -12 วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา 15.30-16.30น. (หลังเลิกเรียน)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ดำเนินการทดสอบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถานการณ์ และประเมินระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ เช่นเดียวกับระยะที่ 1. ก่อนการทดลองใช้โปรแกรม ฯ 2. เมื่อเสร็จสิ้นการทดสอบด้วยสถานการณ์แล้วทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับชีวิตในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์กลุ่มควบคุม และให้ผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์กลุ่มทดลอง 3. เมื่อเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการถอดข้อความจากวิดีโอและถอดลงในสถานการณ์การเล่นแบบจำลอง และการแบ่งรูปภาพตามขั้นตอนที่เคยปฏิบัติในระยะที่ 1 ก่อนการทดลองใช้โปรแกรม ฯ และวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน และวิธีการที่กำหนดไว้ต่อไป 4. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนระดับอนุบาล ผู้ปกครองของเด็กวัยอนุบาลกลุ่มทดลอง และนิสิตปริญญาโทสาขาการศึกษาปฐมวัย ที่สังเกตการณ์ทดลองใช้โปรแกรม ฯ ประเมินความเหมาะสมของโปรแกรม ฯ

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมระยะหลังการทดลองใช้โปรแกรม ฯ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชีวิตในชั้นเรียน ข้อมูลที่เก็บรวบรวมลงในทอรัลไฟล์โอไรเซนทุกชุดและชั้นเรียน และข้อมูลที่ได้จากการที่ผู้ประเมินได้ประเมินความเหมาะสมของโปรแกรม ฯ มาวิเคราะห์โดยกำหนดประเด็นในการวิเคราะห์ เกณฑ์และสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงประเด็น เกณฑ์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ และการนำเสนอผลการวิเคราะห์

ประเด็นในการวิเคราะห์	เกณฑ์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	การนำเสนอผลการวิเคราะห์
1. ระดับจริยธรรมทางสังคม ของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์	<p>1.1. ด้านกลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระดับ 0 กลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน โดยใช้วิธีการรุนแรง หรือใช้กำลัง - ระดับ 1 กลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน โดยใช้วิธีการออกคำสั่ง - ระดับ 2 กลวิธีการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน โดยใช้การงูใจ หรือความร่วมมือกัน <p>1.2. ด้านการให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระดับ 0 การให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน โดยการเลียนแบบ - ระดับ 1 การให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน โดยมีกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่างๆ - ระดับ 2 การให้และการรับประสบการณ์ร่วมกัน โดยการพิจารณาความเหมือนทางความคิดหรือประสบการณ์ 	1. นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นความเรียงประกอบตาราง แสดงคำร้อยละ และผลการทดสอบไคสแคว์ในแต่ละด้าน

ตารางที่ 11(ต่อ) ประเด็น เกณฑ์และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ และการนำเสนอผลการวิเคราะห์

ประเด็นในการวิเคราะห์	เกณฑ์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	การนำเสนอผลการวิเคราะห์
1 (ต่อ)	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ เนื่องจากข้อมูลเป็นนามบัญญัติ และค่าที่ได้แต่ละระดับเป็นความถี่จริงใช้ ร้อยละ และ การทดสอบไคสแควร์	
2. การสัมภาษณ์ชีวิตในชั้นเรียน	2. แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ 1.) ด้านกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงร่วมกัน 2.) ด้านการกระทำผิด 3.) ด้านการตอบสนองของเด็กที่มีต่อปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 4.) ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์แบบร่วมมือระหว่างเด็กในชั้นเรียน 5.) ด้านเหตุผลการมาโรงเรียน สถิติที่ใช้ ค่าร้อยละ	2. นำเสนอเป็นความเรียงประกอบตาราง
3. โอกาสในการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมให้กับเด็กวัยอนุบาลกลุ่มทดลองขณะทดลองใช้โปรแกรม ฯ	3. การเก็บรวบรวมจากพอร์ตโฟลิโอ ใช้เกณฑ์เดียวกับข้อที่ 1. เพื่อเป็นแนวทางในการสังเกตและวิเคราะห์การพัฒนาระดับจริยธรรมทางสังคม ของเด็กวัยอนุบาล ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ <u>ไม่ใช่สถิติในการวิเคราะห์</u>	3. นำเสนอเป็นความเรียงประกอบภาพ โอกาสที่เด็กวัยอนุบาลกลุ่มทดลองได้รับการส่งเสริม และการแสดงออกของเด็กที่สะท้อนถึงการพัฒนาระดับจริยธรรมทางสังคม ขณะเข้าร่วมโปรแกรม ฯ และแสดงถึงขั้นตอนการพัฒนาโครงการแต่ละระยะ

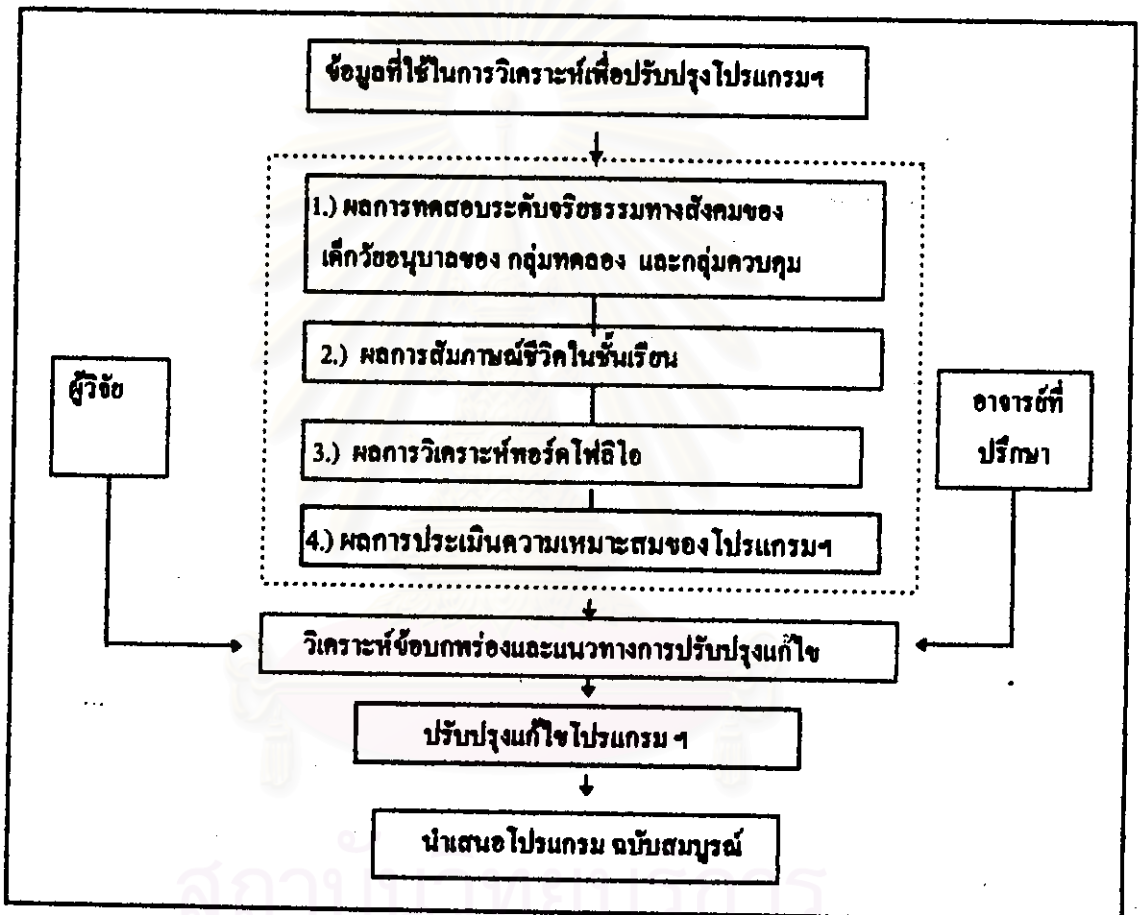
ตารางที่ 11 (ต่อ) ประเด็น เกณฑ์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ และการนำเสนอผลการวิเคราะห์

ประเด็นในการวิเคราะห์	เกณฑ์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	การนำเสนอผลการวิเคราะห์
4. การประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ	4. เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ ผู้วิจัยกำหนดไว้ 5 ระดับคือ 5.00 - 4.50 หมายถึงความเหมาะสมมากที่สุด 4.49 - 3.50 หมายถึงความเหมาะสมมาก 3.49 - 2.50 หมายถึงความเหมาะสมปานกลาง 2.49 - 1.50 หมายถึงความเหมาะสมน้อย 1.49 - 1.00 หมายถึงไม่มีความเหมาะสม <u>สถิติที่ใช้</u> ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4. นำเสนอข้อมูลเป็นความเรียงประกอบตารางแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละด้านที่ประเมิน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขั้นที่ 3. การปรับปรุงและนำเสนอโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ดำเนินการตามลำดับผังแผนภูมิที่ 3 และรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 3 แสดงการพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ขั้นที่ 3 ปรับปรุงและนำเสนอโปรแกรม ฯ

3.1 นำผลการทดสอบระดับจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมระยะหลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ ผลการวิเคราะห์การสังเกตการณ์ชีวิตในชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์พอร์ตโฟลิโอ และผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ มาวิเคราะห์ข้อบกพร่องและแนวทางการปรับปรุงแก้ไข

3.2 ปรับปรุงแก้ไขตามแนวทางที่วิเคราะห์และนำเสนอโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ ฉบับสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป